

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning****1.1. Den overordnede baggrund for forslaget**

Forslaget skal ses i sammenhæng med Naalakkersuisuts Uddannelsesstrategi 2024-2030, hvis overordnede ambition er at sikre, at flere børn og unge opnår en højere uddannelse, end deres forældre fik. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at dette vil give et samlet løft på uddannelsesniveauet i samfundet over tid.

Der henvises i strategien til, at der tidligere er blevet evalueret på henholdsvis Majoriaqs arbejdsmarkedsindsats og på vejlednings- og opkvalificeringsindsatsen. I samme forbindelse er det anført, at der sideløbende hermed i 2019 blev gennemført en evaluering af den samlede vejledningsindsats på uddannelses- og arbejdsmarkedsområdet. Denne evaluering blev beskrevet i rapporten ”Grønlands Uddannelsessektor; Undersøgelse til vurdering af den aktuelle uddannelses- og vejledningsindsats” (evalueringsrapport). Rapporten omhandlede udviklingen af vejledningsindsatsen i Grønland efter vedtagelse af den gældende Inatsisartutlov om uddannelses- og erhvervsvejledning fra 2013.

Det anføres i strategien, at der stadig er udfordringer i forhold til målretning og styrkelse af vejledningsindsatserne til trods for, at man har forsøgt at følge op på evalueringsrapporternes anbefalinger.

Det fremgår endvidere af strategien, at vejledningsindsatsen skal gøres ensartet, og at aftagerne systematisk skal involveres særligt i forhold til ældstetrinnet i folkeskolen. Ved aftagerne forstås de uddannelsesinstitutioner, som eleverne forventes at kunne blive optaget på. Strategien påpeger også, at vejledningsansvaret i forhold til unge under 18 år skal ligge hos folkeskolen, som skal følge de unge, til de er fyldt 18 år. Det fremgår samtidig af uddannelsesstrategien, at vejledningsindsatsen skal løftes ud af Majoriaq og placeres entydigt på brancheskolerne og i folkeskolen, således at det kun er den opsøgende vejledning for unge over 18 år, der skal forblive i Majoriaq.

Da Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke udarbejdede et forslag til en bekendtgørelse om opsøgende vejledning og samarbejde om overgangsvejledning, blev det af departementet bemærket, at den gældende lovgivning forpligter Majoriaq til at varetage en række opgaver i forhold til unge under 18 år. Disse opgaver omfatter både opsøgende vejledning og samarbejde vedrørende overgangsvejledning, jf. §§ 19-23 i Inatsisartutlov om uddannelses- og erhvervsvejledning.

På den baggrund kan Naalakkersuisut konstatere, at en gennemførelse af de målsætninger, der er nævnt i uddannelsesstrategien, forudsætter en ændring af vejledningsloven. Som konsekvens heraf vil et forslag til en bekendtgørelse om opsøgende vejledning og samarbejde om overgangsvejledning også skulle afstemmes i overensstemmelse med en sådan lovændring. Herefter vil f.eks. den opsøgende vejledning i forhold til unge under 18 år fremover skulle varetages af folkeskolen, mens Majoriaq alene vil skulle foretage opsøgende vejledning af unge over 18 år.

Udarbejdelse af den nævnte bekendtgørelse blev i øvrigt aktualiseret på baggrund af en af evalueringsrapportens konklusioner, idet rapporten i den gældende lovgivning efterlyste autoritative retningslinjer for den opsøgende vejledning af ungemålgruppen. Det anføres i evalueringsrapporten, at bestemmelserne i vejledningsloven om opsøgende vejledning aldrig er blevet beskrevet detaljeret, og det er derfor op til det enkelte Majoriaq-center og kommunen at beslutte, hvordan og hvor ofte de foretager opsøgende vejledning.

Det er stadig planen at imødekomme anbefalingen ved at udarbejde en bekendtgørelse, som fastsætter nærmere regler om den opsøgende vejledning, som det er beskrevet i Uddannelsesstrategiens målsætninger.

2. Hovedpunkter i forslaget

a) Gældende ret

Gældende ret består af Inatsisartutlov nr. 4 af 29. november 2013 om uddannelses- og erhvervsvejledning som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 18 af 1. december 2021.

Gældende lovgivning omfatter også Inatsisartutlov nr. 12 af 27. november 2018 om ændring af Inatsisartutloven om uddannelses- og erhvervsvejledning. Lovændringen i 2018 etablerede det materielle hjemmelsgrundlag for den psykologiske og sociale rådgivning, herunder terapeutiske behandling. Dette skete ved tilføjelse af denne opgave i opstillingen af vejledningsopgaver i § 18, stk. 1, og ved tilføjelse i § 3 om, at det påhviler Naalakkersuisut at sørge for denne opgave.

Formålet med lovændringen i 2021 var at indarbejde nogle af evalueringsrapportens anbefalinger, bl.a. ved at forpligte Naalakkersuisut til at udarbejde en national vejledningsstrategi. Samtidig kvalificerede lovændringen uddannelsesinstitutionernes vejledning, både i forhold til formål, beskaffenhed og uddannelses- og kompetencemæssige krav til de personer, der varetager vejledningen, så de svarer til de uddannelses- og kompetencemæssige krav, der gælder for Majoriaq-centrenes vejledning, jf. Inatsisartutlovens § 12. I samme forbindelse blev uddannelsesinstitutionerne også forpligtet til at registrere og indberette oplysninger på individniveau om kommunalbestyrelsens vejledningsindsats og om borgernes uddannelses- og beskæftigelsesmæssige status til Naalakkersuisut, med henblik på etablering af et nationalt datagrundlag.

Udover Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 9. marts 2015 om opgaver og forretningsorden for Grønlands vejledningsråd er der ikke udstedt administrative regler med hjemmel i vejledningsloven.

Det fremgår endvidere af den gældende Inatsisartutlovs § 1, stk. 2, at vejledningen i særlig grad skal målrettes unge, men bestemmelsen indeholder ikke en nærmere aldersmæssig præcisering af, hvad der forstås med unge.

Desuden fremgår det af den gældende Inatsisartutlov, at vejledningsansvaret er tilrettelagt som et centralt og et lokalt ansvar, som påhviler henholdsvis Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen.

I forhold til Naalakkersuisuts centrale ansvar fremgår det af Inatsisartutlovens § 6, at Naalakkersuisut kan etablere et nationalt vejledningscenter til at varetage nogle af de opgaver, eller dele heraf, som det i henhold til vejledningsloven påhviler Naalakkersuisut at løse.

Der er i øvrigt tale om en såkaldt ”kan-bestemmelse”, som derfor ikke forpligter Naalakkersuisut til at etablere et sådant center. Det fremgår af bemærkninger til vejledningsloven, at centret vil være umiddelbart underlagt centraladministrationen, hvis Naalakkersuisut opretter det.

Det fremgår af Inatsisartutlovens § 3, at Naalakkersuisuts vejledningsopgaver indebærer evaluering, udvikling, samordning af vejledningsindsatsen og information om vejledning, herunder etablering og drift af en vejledningsportal på internettet. Derudover skal Naalakkersuisut udarbejde og distribuere vejledningsmateriale, sikre uddannelse og efteruddannelse af vejledere, sørge for supervision i forhold til lokale vejledningscentre, erfarings- og vidensdeling og yde støtte til netværksdannelse, herunder ved etablering af et nationalt dialogforum. Derudover skal Naalakkersuisut sørge for psykologisk og social rådgivning.

Naalakkersuisut skal herudover kunne yde rådgivning og generel støtte i forhold til de kommunale vejledningsenheders vejledning.

Med hensyn til kommunalbestyrelsens lokale ansvar fremgår det af Inatsisartutlovens § 11, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sørge for etablering og drift af et kommunalt vejledningscenter. Formålet er at samordne, styrke og målrette vejledningen i kommunerne. Det fremgår desuden af bestemmelsens stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at det kommunale vejledningscenter samarbejder med den kommunale arbejdsformidling, jf. landstingsforordning om arbejdsformidling m.v.

Med hensyn til de kommunale opgaver fremgår det af Inatsisartutlovens § 9, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der ydes vejledning efter loven til borgerne i kommunen. Dette

gælder dog ikke for gennemførelses- og overgangsvejledning til uddannelsessøgende, hvor vejledningen foretages af den pågældende uddannelsesinstitution efter de regler, der gælder for den pågældende uddannelse.

Overgangsvejledning omhandler den vejledning, der knytter sig til overgangene fra en uddannelse til en anden eller fra uddannelse til beskæftigelse, jf. vejledningslovens § 2, nr. 4. Gennemførelsesvejledningen handler om rådgivning m.v., som foretages, mens vedkommende er i gang med den konkrete uddannelse, jf. § 2, nr. 3. Formålet med denne type vejledning er først og fremmest at sikre den studerende de bedste betingelser for at gennemføre den aktuelle uddannelse. Gennemførelsesvejledningen omfatter i den forbindelse både vejledning om faglige og sociale forhold, herunder i forhold til trivsel.

Endvidere kan Naalakkersuisut pålægge kommunalbestyrelserne og uddannelsesinstitutionerne at indberette oplysninger om institutionernes vejledningsindsats. Dette omfatter også uddannelsesinstitutioner uden for Selvstyret i form af selvejende institutioner.

Inatsisartutlovens §§ 19-23 fastsætter hvilke opgaver Majoriaq har i forhold til vejledning af unge under 18 år. Det fremgår eksempelvis af § 19, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at der løbende samarbejdes mellem det kommunale skolevæsen og det kommunale vejledningscenter om vejledning af unge op til 18 år.

Herudover skal Majoriaq bistå uddannelsesinstitutionerne med forberedelse og gennemførelse af overgangsvejledning. Det er dog uddannelsesinstitutionens ansvar at sikre sig, at vejledningen gennemføres.

Det fremgår samtidig af § 20, stk. 2, at det er en kommunal opgave at foretage opsøgende vejledning for unge, der efter endt folkeskole eller lignende ikke har påbegyndt en uddannelse eller er i arbejde, eller unge som har afbrudt et uddannelsesforløb.

Den gældende Inatsisartutlov indeholder ikke en aldersgrænse for den opsøgende vejledning. Inatsisartutlovens formål er især at sikre rammerne for en særlig indsats over for unge i alderen 16-18 år, som i bemærkningerne benævnes ”ungemålgruppe”.

Endvidere fremgår det af Inatsisartutlovens § 25, at Naalakkersuisut skal indgå en resultatkontrakt med kommunalbestyrelsen om varetagelse af vejledningsopgaverne i henhold til Inatsisartutloven. Kontrakten skal omfatte målene for den kommunale vejledningsindsats, en beskrivelse af forudsætningerne herfor og skal indeholde konkrete resultatmål for vejledningen. Hvis en kommune ikke opfylder de konkrete resultatmål, har Naalakkersuisut mulighed for at sanktionere dette ved en reduktion i bloktilskuddet.

Kommunalbestyrelsens, herunder Majoriaqs, opgaver kan sammenfattende angives således:

- vejledning efter Inatsisartutloven til alle borgere i kommunen
- sikre uddannelseshandleplaner til særligt udsatte unge
- opsøgende vejledning i forhold til ungemålgruppen
- registrering og indberetning af relevante oplysninger
- oprette og drive kommunale vejledningscentre, der samarbejder med den kommunale arbejdsformidling og det kommunale skolevæsen
- sikre, at handleplanerne fra folkeskolen følger eleven i dens videre uddannelsesforløb
- sikre, at den lokale vejledning ydes af kvalificerede vejledere under egnede fysiske rammer

De ovenfor nævnte opgaver skal sammenholdes med Selvstyrets centrale opgaver, jf. Inatsisartutlovens § 3 og det forhold, at uddannelsesinstitutionerne, som henhører under Selvstyret, har ansvaret for, at der ydes gennemførelsesvejledning og overgangsvejledning ved inddragelse af det kommunale vejledningscenter.

Det fremgår af Inatsisartutlovens § 2, nr. 7, at opsøgende vejledning er den vejledning, der foretages gennem opsøgende aktiviteter i form af uopfordret henvendelse til den enkelte borger. Endvidere præciseres det i bemærkningerne til bestemmelsen, at opsøgende vejledning kan karakteriseres som en fremskudt vejledningsindsats, hvorved forstås, at vejledningen skal gennemføres der, hvor den vejledte eller målgruppen for vejledningsindsatsen befinder sig. Dette kan være på en uddannelsesinstitution, på arbejdspladsen, i hjemmet eller på offentlige steder, herunder på gadeniveau og i bygder. Der er herudover ikke fastsat yderligere regler om den opsøgende vejledning, eksempelvis i bekendtgørelsesform.

Udover vejledningslovens regler fremgår det af § 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 17 af 16. oktober 2007 om evaluering af Piareersarfiit centrenes opgavevaretagelse m.v., at kommunen til at styrke arbejdsmarkedsindsatsen og uddannelsesniveauet i kommunen kan oprette et Piareersarfiik center med henblik på at varetage opgaver om bl.a. vejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder. Som det fremgår, er der tale om en ”kan-bestemmelse”, hvorfor bekendtgørelsen ikke i sig selv forpligter kommunalbestyrelsen til at etablere f.eks. et vejledningscenter. Bekendtgørelsen omhandler, som det også fremgår af titlen, evaluering af de daværende Piareersarfiit-centres (nu Majoriaq-centre) opgavevaretagelse og de oplysninger, der til brug for evalueringen skal indhentes. Forskriften finder i dag stadig anvendelse i forhold til Majoriaq-centrenes opgavevaretagelse.

Derudover kan nævnes § 1 i Inatsisartutlov om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre, hvoraf det fremgår, at hver kommune skal oprette 1 job-, vejlednings- og opkvalificeringscenter i hver by i kommunen. Centrene har bl.a. til opgave at varetage vejledning og administration af ansøgere til uddannelsesområdet, samarbejde med folkeskolen om vejledning af folkeskolens ældste klassetrin og tilbyde karrierevejledning m.m. Endvidere fremgår det af Inatsisartutlovens § 5, stk. 1, at centrene drives på grundlag af en resultatkontrakt med Naalakkersuisut. Det skal hertil bemærkes, at Inatsisartutloven om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre først og fremmest omhandler centre, der som sådan pålægges bestemte

opgaver, hvoraf vejledning alene er en af opgaverne. Den nævnte Inatsisartutlov indeholder også en bestemmelse om indhentelse af statistiske oplysninger som led i tilsynsbeføjelsen. Inatsisartutloven om vejledning omhandler derimod vejledning generelt, herunder både i forhold til Selvstyrets uddannelsesinstitutioner og kommunernes vejledningsindsats i relation til Majoriaq og folkeskolen. Endvidere knytter Inatsisartutloven om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre sig tæt op ad arbejdsmarkedsrelaterede spørgsmål, hvorimod Inatsisartutloven om uddannelses- og erhvervsvejledning i højere grad tager afsæt i uddannelsessystemet.

Herudover fremgår det af § 5, stk. 2 og 4 i Inatsisartutlov nr. 5 af 8. juni 2014 om arbejdsformidling m.v. at erhvervs- og uddannelsesvejledning omfatter bistand ved valg af erhverv og uddannelse og at kommunalbestyrelsen skal indberette resultaterne af kommunens erhvervs- og uddannelsesvejledning samt arbejdsanvisning til Naalakkersuisut.

Endelig er der også regler i Inatsisartutlove om forskellige uddannelser om vejledning af de pågældende uddannelsesinstitutioners elever. Det fremgår f.eks. af § 23, stk. 2, i Inatsisartutlov om erhvervsuddannelser og kurser på erhvervsuddannelsesområdet, at brancheskolerne skal tilbyde eleverne vejledning om valg af uddannelse og erhverv. Bestemmelsen omhandler imidlertid vejledning til de elever, der er i gang med en uddannelse på den pågældende skole og retter sig således ikke mod den generelle studie- og erhvervsvejledning. Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd også brancheskolens elever i de perioder, hvor de måtte være i praktik uden for skolen. Dette gælder uanset det forhold, at Majoriaq tidligere i en lang række tilfælde i praksis har varetaget vejledningen i forhold til elever, som har været i praktik i byer og bosteder, hvor der ikke er en brancheskole.

I forlængelse heraf kan der også henvises til § 33 om brancheskolernes praktikpladskoordinatorfunktion, som har til formål at varetage en række opgaver vedrørende praktikpladser, herunder særligt at foretage opsøgende arbejde med henblik på at tilvejebringe så mange praktikpladser som muligt for brancheskolens elever, jf. bestemmelsens stk. 1. Endvidere omfatter funktionen bl.a. også opgaver vedrørende koordinering af kvalitetsudvikling af praktikforløb og praktiksamarbejder samt kontakt med uddannelsessøgende inden for erhvervsuddannelsesområdet.

Der kan herudover ligeledes henvises til § 39, stk. 1, 1. pkt., i Inatsisartutlov om den gymnasiale uddannelse. Det fremgår af bestemmelsen, at gymnasieskolen skal tilbyde eleverne individuel støtte, rådgivning og vejledning om valg af studieretning, valg af valgfag, gennemførelse af uddannelsen og om uddannelses- og erhvervsvalg.

b) Forslaget

Forslaget har som anført i indledningen til formål at skabe mulighed for at realisere nogle af Uddannelsesstrategiens målsætninger i den gældende Inatsisartutlov om vejledning.

Dette sker for det første ved tilføjelsen i forslagens nr. 1, hvori der foretages en aldersmæssig præcisering af den i § 1, stk. 2, nævnte målgruppe.

Desuden præciseres det, at supervisionen i den gældende Inatsisartutlovs § 3 også fremover skal omfatte folkeskolerne.

Endvidere foreslår Naalakkersuisut at ændre den gældende Inatsisartutlovs § 19, således at det kommunale vejledningscenter udgår af bestemmelsen. Bestemmelsen præciseres, så det bliver tydeligt, at ansvaret for vejledningen af unge under 18 år skal påhvile folkeskolen.

Samtidig vil det lokale vejledningscenter heller ikke længere skulle bistå det kommunale skolevæsen, de frie grundskoler, efterskolerne og folkehøjskolerne og uddannelsesinstitutionerne med forberedelse og gennemførelse af overgangsvejledning. I henhold til § 19, stk. 2, vil denne opgave overgå til uddannelsesinstitutionerne.

Desuden skal det kommunale vejledningscenter ikke længere modtage en kopi af de handleplaner, som folkeskolen har udarbejdet for afgangseleverne samt afgangsbeviser og karakterdata for de enkelte elever mv.

Herudover foreslås § 20, stk. 2, ændret med henblik på at fastsætte en arbejdsfordeling i overensstemmelse med det anførte i Uddannelsesstrategien vedrørende den opsøgende vejledning. Dette er ensbetydende med, at ansvaret for den opsøgende vejledning i forhold til unge under 18 år fremover vil påhvile folkeskolen. De lokale vejledningscentre vil samtidig forsat skulle foretage opsøgende vejledning i forhold til unge, der er fyldt 18 år, jf. forslagens nr. 4.

Opsøgende vejledning indebærer, at vejledningen gennemføres der, hvor den unge eller målgruppen for vejledningsindsatsen befinder sig. Dette kan være på en uddannelsesinstitution, på arbejdspladsen, hjemmet eller på offentlige steder, herunder på gadeniveau. Den opsøgende vejledning kan også fokusere på yderdistrikter med et begrænset udbud af uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder. Dette skyldes, at der er tale om en målgruppe, som vejlederen almindeligvis ikke vil møde i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.

Som en konsekvens af, at folkeskolen overtager forpligtelsen til at foretage opsøgende vejledning i forhold til unge under 18 år, overtager folkeskolen også forpligtelsen til udarbejdelse af den uddannelseshandleplan, som det i dag påhviler de kommunale vejledningscentre at udarbejde.

Derudover foreslås en ændring af Inatsisartutlovens § 22, stk. 2, således at det fremover vil påhvile folkeskolen, og ikke de kommunale vejledningscentre, at sikre, at der mindst én gang om året afholdes samtaler med den unge under 18 år, og dennes forældremyndighedsindehaver, om opfyldelse af uddannelseshandleplanen og om fastsættelse af nye eller reviderede mål.

Tilsvarende gælder for ændringen af § 23. Det drejer sig om forpligtelsen til at sikre, at borgere i kommunen, som har forældremyndighed over unge under 18 år, som har forladt folkeskolen, og som ikke har påbegyndt uddannelse eller erhverv, eller har afbrudt et uddannelsesforløb, modtager almen orientering om den vejledning om valg af uddannelse og erhverv, som tilbydes unge, herunder orientering om unges uddannelsesmuligheder. Denne forpligtelse skal således også fremover varetages af folkeskolen.

Selv om Inatsisartutloven har gennemgået flere ændringer siden 2013, vurderes de ikke at være af en sådan beskaffenhed, at det kan begrunde udarbejdelse af en ny hovedlov. Hertil kommer, at der i tilfælde af forslagets vedtagelse vil blive udarbejdet en sammenskrivning i form af en lovbekendtgørelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget består helt overvejende af en omorganisering af det materielle hjemmelsgrundlag for vejledningsindsatsen, herunder regulering af rammerne for den vejledning, der allerede foretages i dag. Det drejer sig således om, at en kommunal enhed overtager en opgave, som en anden af kommunens enheder varetager i dag. Både de kommunale vejledningscentre og folkeskolerne henhører således under kommunalbestyrelsens kompetence. Der er således tale om bestemmelser, hvis indhold vurderes at kunne realiseres ved organisatoriske tilpasninger ud fra det gældende bevillingsgrundlag. Det kan heraf konkluderes, at forslaget ikke er udtryk for, at f.eks. kommunalbestyrelsen pålægges nye opgaver, idet der i stedet er tale om en regulering af den måde, som de eksisterende vejledningsopgaver skal tilrettelægges. Opgaverne vil således blive varetaget af den samme myndighed, bortset fra den overgangsvejledning, der sker i forhold til uddannelsesinstitutioner som f.eks. gymnasier og brancheskoler, hvor den kommunale involvering ophører.

Med hensyn til ændringerne i bistanden vedrørende overgangsvejledningen skal det bemærkes, at selve overgangsvejledningen er en opgave, der er placeret i folkeskolen og på hver uddannelsesinstitution. Bistanden omkring overgangsvejledningen er i dag, jf. ordlyden af den gældende Inatsisartutlovs § 19, stk. 2, placeret hos Majoriaq, men flyttes i henhold til forslaget til uddannelsesinstitutionerne, som i forvejen varetager selve overgangsvejledningsopgaven og i øvrigt også gennemførelsesvejledningen. Endvidere pågår sideløbende hermed med inddragelse af uddannelsesinstitutionerne en række brobygningsinitiativer. Uddannelsesinstitutionernes bistand vedrørende overgangsvejledningen forventes derfor ikke at indebære nævneværdige økonomiske konsekvenser for institutionerne.

Forslaget vil desuden efter omstændighederne kunne medføre behov for at justere resultatkonkriterier på området, herunder om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre, som er indgået i medfør af §§ 5 og 9 i Inatsisartutlov om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der forventes ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet og naturen. En bedre vejledningsindsats antages dog at kunne bidrage med positive konsekvenser for folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget antages at medføre en styrkelse af vejledningsindsatsen i forhold til unge under 18 år og af overgangsvejledningen til gavn for eleverne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden den 13. juni 2025 til den 11. juli 2025 været offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal og været i høring hos en række høringsparter. Der henvises i den forbindelse til bilag 2 om høringen.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen fastsætter en aldersmæssig afgrænsning i den gældendes Inatsisartutlovs § 1, stk. 2. Bestemmelsen er ensbetydende med, at selv om vejledningen, jf. § 1, stk. 1, skal rettes mod alle borgere, skal vejledningen i særlig grad målrettes unge under 18 år.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring, idet den opsøgende vejledning til unge under 18 år skal foretages af folkeskolen. Derfor udvides supervisionen til også at omfatte folkeskolen og ikke kun de lokale vejledningscentre.

Til nr. 3

Til stk. 1

I bestemmelsens stk. 1 slås det fast, at ansvaret for vejledning af unge under 18 år entydigt placeres hos folkeskolen.

Til stk. 2

I bestemmelsens stk. 2 forpligtes de uddannelsesinstitutioner, der antages at aftage elever fra folkeskolen, til at assistere folkeskolen, de frie grundskoler, efterskolerne og folkehøjskolerne med at forberede og gennemføre overgangsvejledningen.

Ved forberedelse forstås de indledende initiativer, som skal tages med henblik på at forberede eleverne på at modtage overgangsvejledning. Det kan f.eks. dreje sig om, at eleverne anmodes om inden vejledningen at gøre sig tanker og eventuelt nedfælde disse omkring fremtidig uddannelses- og beskæftigelsesønsker, herunder formulere nogle spørgsmål herom.

Uddannelsesinstitutionernes bistand kan omhandle vejledning vedrørende muligheder, betingelser og vilkår i forbindelse med studieforberevende og erhvervsfaglige og videregående uddannelse, andre relevante uddannelses tilbud, herunder i forbindelse med overgangen mellem grundskole og studieforberevende og erhvervsfaglige uddannelser samt eventuelle erhvervs muligheder. Vejledningens tema vil imidlertid bero på, hvilken af de i bestemmelsen nævnte uddannelsesinstitutioner, der er tale om.

Konkret antages det, at vejledningen vil angå gymnasiale uddannelser, forskellige erhvervsuddannelser, efterskoleophold, videregående uddannelser, forskellige kurser, herunder opkvalificeringsforløb som f.eks. gymnasiale suppleringskurser og sprogkurser samt andre relevante uddannelsesmuligheder. Det vil imidlertid være folkeskolen, som har ansvaret for, at overgangsvejledningen gennemføres, uanset det tætte samarbejde der kan være mellem uddannelsesinstitutionen og folkeskolen.

Til stk. 3

At den i folkeskoleregi udarbejdede handleplan også skal sendes til den gymnasie- erhvervs- eller brancheskole, som eleven optages på, jf. stk. 3, er begrundet i, at handleplanen vil kunne indgå som et vigtigt redskab i tilrettelæggelsen af undervisningen af de enkelte elever i deres uddannelsesforløb.

Til stk. 4

Bestemmelsens stk. 4 er en bemyndigelsesbestemmelse.

Bemyndigelsen kan eksempelvis benyttes til at fastsætte bestemmelser om kontakten mellem de i bestemmelsen nævnte instanser, herunder om orienteringspligt i forhold til opgaver, der samarbejdes om. Derudover kan det dreje sig om fastsættelse af organisatoriske bestemmelser for samarbejde i form af nedsættelse af styregrupper og fælles samarbejdsudvalg. Desuden kan det omhandle regelfastsættelse vedrørende indbyrdes koordination og formidling af vejledningsinitiativer.

Til nr. 4

Bestemmelsen præciserer, at forpligtelsen til at foretage opsøgende vejledning til unge under 18 år påhviler folkeskolen. Opsøgende vejledning indebærer, at vejledningen gennemføres

der, hvor den unge eller målgruppen for vejledningsindsatsen befinder sig, jf. også det anførte under forslaget almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen betyder, at folkeskolen skal foretage opsøgende vejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder i forhold til unge under 18 år, der ikke er i uddannelse eller beskæftigelse. Det kan herved udledes af bestemmelsen, at unge under 18 år på studieforberevende- og erhvervsfaglige uddannelse samt på videregående uddannelse falder uden for bestemmelsen. Det samme gør elever i folkeskolen.

Forpligtelsen til at yde den pågældende opsøgende vejledning indtræder, når det konstateres, at den unge under 18 år er omfattet af en af de situationer, som er nævnt i bestemmelsen, eksempelvis ved nogle måneder efter at have forladt folkeskolen ikke at være påbegyndt uddannelse.

Til nr. 5

Bestemmelsen betyder, at det kommunale vejledningscenter skal foretage opsøgende vejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder til unge over 18 år, der ikke er i uddannelse eller i beskæftigelse. Som det også er tilfældet i forhold til forslaget nr. 3, falder unge over 18 år på studieforberevende- og erhvervsfaglige uddannelser samt på videregående uddannelser uden for bestemmelsen.

Til nr. 6

Stk. 1 omhandler spørgsmålet om, hvornår folkeskolen skal udarbejde en uddannelseshandleplan. Det fremgår i den forbindelse, at forpligtelsen til udarbejdelse af uddannelseshandleplaner alene gælder i forhold til unge under 18 år, som er omfattet af den i § 20, stk. 2, nævnte situation. Henset til, at der er tale om umyndige personer, er det et krav, at forældremyndighedsindehaverne i videst muligt omfang involveres i udarbejdelsen af uddannelseshandleplanen.

Bestemmelsens stk. 2 fastslår, at oplysningerne i den handleplan, som blev udarbejdet af den unges folkeskole, i vid udstrækning vil blive videreført i uddannelseshandleplanen, hvis oplysningerne fortsat har relevans i forhold til den unges uddannelses- og beskæftigelsesvalg.

Bestemmelsens 2. pkt. tager højde for den situation, at der af en eller anden årsag ikke er udarbejdet en handleplan. Bestemmelsen kan herudover benyttes i forhold til unge fra frie grundskoler, efterskoler og folkehøjskoler, hvor der ikke er en pligt til udarbejdelse af handleplaner. I disse tilfælde forpligtes folkeskolen til på egen hånd at udarbejde en uddannelseshandleplan. Dette gælder også, selv om der altså ikke foreligger en handleplan, som kan benyttes som grundlag for arbejdet. Det fremgår samtidig af bestemmelsens 2. pkt., at den unges tidligere skole, som ikke formåede at udarbejde en handleplan, skal bistå folkeskolen i forhold til udfyldelse af indholdet af uddannelseshandleplanen. Det kan i den forbindelse ikke afvises, at der i konkrete tilfælde vil kunne opstå sammenfald ved, at den skole, der forpligtes til at

udarbejde en handleplan, også er den skole, som den unge tidligere gik på. Kommunalbestyrelsen vil i sådanne tilfælde kunne forpligte en anden folkeskole til at udarbejde handleplanen med inddragelse af den tidligere skole. Inddragelsen af den unges tidligere skole skal ses på baggrund af en vurdering om, at skolen antages at have størst viden om den unges faglige kompetencer samt andre relevante forudsætninger, herunder eventuelle særlige behov hos den unge.

Til nr. 7

Bestemmelsen fastslår, at folkeskolen har samtaleforpligtelsen med den unge og dennes forældremyndighedsindehavere. Samtalerne skal sikre forfølgelsen af de i uddannelsesplanen fastsatte målsætninger om uddannelsesvalg og vil også kunne benyttes til at justere indholdet af uddannelseshandleplanen. Eftersom en sådan samtale skal afholdes efter behov og mindst 1 gang om året, skal folkeskolen beslutte, om der årligt skal afholdes flere end de i bestemmelsen angivne samtaler.

Til nr. 8

Bestemmelsen betyder, at den generelle informationsforpligtelse i forhold til forældremyndighedsindehavere til unge under 18 år i den i § 20, stk. 2, nævnte situation påhviler folkeskolen.

Det er derfor folkeskolen, som skal gøre forældremyndighedsindehaverne opmærksomme på, hvilke uddannelsesmuligheder der er, herunder forklare, hvordan disse kan opnås, således at den unges nærmeste familie kan understøtte den unges bestræbelser på at træffe et uddannelsesvalg.

Navnlig i forhold til familie m.v., hvor der ikke er uddannelsestraditioner, er det hensigtsmæssigt at kunne tydeliggøre, hvad uddannelsesmulighederne konkret består af. Dette omfatter bl.a. oplysninger om uddannelsernes positive konsekvenser i forhold til den unges fremtid. Der ligger heri også en opgave om at afmystificere uddannelsesmulighederne, som ellers kan forekomme komplicerede og uoverskuelige som følge af utilstrækkeligt kendskab til, hvad disse rent faktisk indebærer.

Til § 2

Bestemmelsen angiver forslagets ikrafttrædelsestidspunkt.

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1 I Inatsisartutlov om uddannelses- og erhvervsvejledning, jf. Selvstyrets lovbekendtgørelse nr. 38 af 3. maj 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Stk. 2.</i> Vejledningen skal i særlig grad målrettes unge, jf. §§ 19-23.	1. § 1, stk. 2, affattes således: ” <i>Stk. 2.</i> Vejledningen skal i særlig grad målrettes unge under 18 år, jf. §§ 19-23.”
6) Supervision i forhold til lokale vejledningscentre,	2. § 3, nr. 6, affattes således: ”6) Supervision i forhold til lokale vejledningscentre og folkeskoler,”
§ 19. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der løbende samarbejdes mellem det kommunale skolevæsen og det kommunale vejledningscenter om vejledning af unge op til 18 år. <i>Stk. 2.</i> Som led i samarbejdet efter stk. 1 skal det lokale vejledningscenter bistå det kommunale skolevæsen, de frie grundskoler, efterskolerne og folkehøjskolerne og uddannelsesinstitutionerne med forberedelse og gennemførelse af overgangsvejledning. <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen skal sikre, at det kommunale vejledningscenter modtager kopi af de i folkeskolen udarbejdede handleplaner for afgangseleverne og andet til brug for vejledningen nødvendigt materiale, herunder afgangsbeviser og karakterdata for de enkelte elever. <i>Stk. 4.</i> Kommunalbestyrelsen skal sikre, at den vejledtes gymnasie-, erhvervs- eller brancheskole modtager kopi af de i folkeskolen udarbejdede handleplaner for afgangseleverne. <i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om samarbejdet mellem det kommunale skolevæsen og de kommunale	3. § 19 affattes således: ” § 19. Ansvar for vejledningen af unge under 18 år påhviler folkeskolen. <i>Stk. 2.</i> Gymnasie-, erhvervs- og brancheskolerne skal bistå folkeskolen, de frie grundskoler, efterskolerne og folkehøjskolerne med forberedelse og gennemførelse af overgangsvejledning. <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen skal sikre, at den vejledtes gymnasie-, erhvervs- eller brancheskole inden påbegyndelse af uddannelse hos disse modtager en kopi af den vejledtes handleplan, jf. § 19 i Inatsisartutlov om folkeskolen. <i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om samarbejdet mellem folkeskolen og uddannelsesinstitutionerne, herunder samarbejdet om forberedelsen og gennemførelsen af overgangsvejledning.”

vejledningscentre og om samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne og de kommunale vejledningscentre, herunder samarbejdet om forberedelsen og gennemførelsen af overgangsvejledning.	
<i>Stk. 2.</i> For unge, der efter endt folkeskole eller tilsvarende undervisningspligtigt forløb ikke har påbegyndt uddannelse eller erhverv, eller som har afbrudt et uddannelsesforløb, skal der foretages opsøgende vejledning.	4. § 20, stk. 2, affattes således: ” <i>Stk. 2.</i> Folkeskolen skal foretage opsøgende vejledning for unge under 18 år, der efter at have forladt folkeskolen eller tilsvarende undervisningspligtigt forløb ikke er i uddannelse eller i arbejde.”
	5. I § 20 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: ” <i>Stk. 3.</i> Det kommunale vejledningscenter skal foretage opsøgende vejledning for unge over 18 år, der efter at have forladt folkeskolen eller tilsvarende undervisningspligtigt forløb ikke er i uddannelse eller i arbejde.”
§ 21. De kommunale vejledningscentre skal som led i vejledningen i samarbejde med den unge og dennes forældremyndighedsindehavere udarbejde en uddannelseshandleplan, hvis den unge er under 18 år og efter endt folkeskole ikke har påbegyndt uddannelse eller erhverv eller har afbrudt et uddannelsesforløb. <i>Stk. 2.</i> Uddannelseshandleplanen skal tage afsæt i den handleplan, som elever i folkeskolen i samråd med deres lærere skal udarbejde, jf. inatsisartutlov om folkeskolen. For unge, der ikke har en handleplan fra folkeskolen, skal de lokale vejledningscentre sikre, at uddannelseshandleplanen udarbejdes med størst mulig inddragelse af den unges daværende skole.	6. § 21 affattes således: ” § 21. Folkeskolen skal som led i vejledningen i samarbejde med den unge og dennes forældremyndighedsindehavere udarbejde en uddannelseshandleplan, hvis den unge er under 18 år og efter at have forladt folkeskolen eller tilsvarende undervisningsforløb ikke er i uddannelse eller i arbejde. <i>Stk. 2.</i> Uddannelseshandleplanen skal tage afsæt i den handleplan, som elever i folkeskolen i samråd med deres lærere skal udarbejde, jf. Inatsisartutlov om folkeskolen. For unge, der ikke har en handleplan fra folkeskolen, skal folkeskolen sikre, at uddannelseshandleplanen udarbejdes med størst mulig inddragelse af den unges daværende skole.”
<i>Stk. 2.</i> De kommunale vejledningscentre skal sikre, at der efter behov og mindst én gang om året afholdes samtaler med den unge under 18 år, og dennes forældremyndighedsindehavere, om opfyldelse af	7. § 22, stk. 2, affattes således: ” <i>Stk. 2.</i> Folkeskolen skal sikre, at der efter behov og mindst én gang om året afholdes samtaler med den unge under 18 år, og dennes forældremyndighedsindehavere, om

uddannelseshandleplanen og om fastsættelse af nye eller reviderede mål.	opfyldelse af uddannelseshandleplanen og om fastsættelse af nye eller reviderede mål.”
§ 23. De kommunale vejledningscentre skal sørge for, at borgere i kommunen, som har forældremyndighed over unge under 18 år, som har forladt folkeskolen, og som ikke har påbegyndt uddannelse eller erhverv, eller har afbrudt et uddannelsesforløb, modtager almen orientering om den vejledning om valg af uddannelse og erhverv, som tilbydes unge, herunder orientering om unges uddannelsesmuligheder.	8. § 23 affattes således: ” § 23. Folkeskolen skal sørge for, at borgere i kommunen, som har forældremyndighed over unge under 18 år, som efter at have forladt folkeskolen eller tilsvarende undervisningsforløb, ikke er i uddannelse eller i arbejde, modtager almen orientering om den vejledning om valg af uddannelse og erhverv, som tilbydes unge, herunder orientering om unges uddannelsesmuligheder.”
	§ 2 Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2026.

Høringsnotat

Forslaget har været i offentlig høring i perioden 13. juni til 11. juli 2025 hos følgende høringsparter:

Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat

Center for Sundhedsuddannelser
Ilisimatusarfik

Socialpædagogisk Seminarium (SPS)

Grønlands Erhverv (GA)

NUSUKA

SIK

Kommune Kujalleq

Kommuneqarfik Sermersooq

Qeqqata Kommunia

Kommune Qeqertalik

Avannaata Kommunia

IMAK

Nuuk Internationale Friskole

ASG

AK

Foreningen for Uddannede Socialrådgivere i Grønland (NIISIP)

MIO, Børnerettighedsinstitutionen

Grønlands Råd for Menneskerettigheder

Handicaptalsmanden

Mælkebøttecentret

MIPI

MIBB

Nanu Børn

Red Barnet

Foreningen Grønlandske Børn

Røde Kors i Grønland

Knud Rasmussenip Højskolia

Sulisartut Højskoliat

Avannaani Ilinniarnertuunngorniarfik/Nordgrønlands Gymnasium

Qeqqani Ilinniarnertuunngorniarfik/Midtgrønlands Gymnasiale Skole

Kalaallit Nunaanni Teknikimik Ilinniarfik (KTI)

Campus Kujalleq

INUILI

Grønlands Maritime Center

NI-Nuuk

Efterskole Villads Villadsen

Maniitsup Efterskolia

Ili Ili

Avalak

Landsforeningen Autisme – Kalaallit Nunaat

Endvidere har forslaget i samme periode været tilgængeligt på Naalakkersuisuts høringsportal.

Der er i den forbindelse modtaget høringssvar fra følgende høringsparter:

MIO; 2 af Kommune Sermersooqs forvaltninger, IMAK, SIK, GE, SPS, Tilioq Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunua og Avannaata Kommunua.

MIO

MIO bakker op om forslaget og anfører, man har vurderet forslaget ud fra et børne- og ungeperspektiv set ud fra FN's Konvention om Barnets rettigheder og henviser i den forbindelse til artikel 12 og artikel 28, særligt artikel 12, stk. 2, og artikel 28, stk. 1d.

Samtidig anerkender MIO intentionen om at styrke uddannelses- og erhvervsvejledning for unge under 18 år. Endvidere hilser man det velkomment, at forslaget fremmer den opsøgende vejledning over for unge, der efter endt folkeskole ikke er i arbejde eller uddannelse, idet efterlevelsen af Børnekonventionens artikel 28, stk. 1d, derved styrkes. Endvidere ser MIO med tilfredshed på, at den unge inddrages i udarbejdelsen af og opfølgningen på sin uddannelsesplan. MIO anfører, at dette er i tråd med Børnekonventionens artikel 12, stk. 2, og kan fremme efterlevelsen af artikel 28, stk. 1c.

SIK

SIK har i sit høringssvar indledningsvis anført, at der pålægges folkeskolen flere opgaver, uden at der følger bevilling med. SIK håber i den forbindelse, at der følger midler med i forbindelse med folkeskolens overtagelse af vejledningsopgaver til unge under 18 år, herunder til de forskellige vejledningsopgaver. SIK nævner i den sammenhæng bl.a. nødvendige hjælpe-midler, evaluering, udvikling, samordning af vejledningsindsatsen, information om vejledning, herunder etablering og drift af en vejledningsportal.

Det skal til SIKS's høringssvar bemærkes, at forslaget tilsigter en styrkelse og udbygning af folkeskolen ved at sikre, at folkeskoleforvaltningerne med tilhørende ressourcer overtager opgaven vedrørende opsøgende vejledning af unge under 18 år. I forhold til de konkrete forpligtelser, som SIK henviser til, i form af f.eks. samordning af vejledningsindsatsen, information om vejledning, etablering af en vejledningsportal m.m., er der tale om opgaver, som det i henhold til den gældende Inatsisartutlovs § 3 påhviler Naalakkersuisut at varetage. Forslaget berører i øvrigt slet ikke disse forpligtelser, som det derfor fortsat vil påhvile Naalakkersuisut at varetage.

Det skal endvidere præciseres, at forslaget alene betyder, at en del af den opsøgende vejledning, som i dag varetages i regi af Majoriaq, fremover skal varetages i regi af folkeskolen og uddannelsesinstitutionerne, hvilket vurderes at kunne realiseres ved at omorganisere bl.a. de dele af Majoriaq, der i dag udfører opgaven, og f.eks. lægge disse under folkeskoleforvaltningen. Opmærksomheden skal henledes på det forhold, at de nuværende opgaver forbliver hos de myndigheder, der i dag løser dem, idet der alene er tale om en forskydning af en opgave fra en forvaltning til en anden inden for samme myndighed.

Kommuneqarfik Sermersooq

Kommuneqarfik Sermersooqs forvaltning for Velfærd og Arbejdsmarked ser overordentligt positivt på de foreslåede ændringer. Det anføres endvidere i høringssvaret, at folkeskolen og uddannelsesinstitutionerne har de bedste forudsætninger for at udføre overgangs- og opsøgende vejledning af unge under 18 år.

Samme kommunes forvaltning for Børn og Skole vurderer, at forslaget indebærer betydelige praktiske og strukturelle udfordringer. Vejlederfunktionen varetages i dag ofte sideløbende med undervisning, og stillingsstrukturen i folkeskolen rummer ikke fuldtidsvejledere. En

gennemførelse af forslaget vil derfor forudsætte ændringer i lærernes overenskomst, investering i nye kompetencer samt tilførsel af ekstra ressourcer til folkeskolen.

Det anførte synes at knytte sig til en forudsætning om, at den opsøgende vejledning i forhold til unge under 18 år skal foretages af folkeskolens nuværende personel i form af skolelærerne. Som anført under forslagets almindelige bemærkninger forudsætter forslagets gennemførelse en omorganisering af den enkelte kommunes tilrettelæggelse af kommunens opsøgende vejledning, hvilket vil kunne ske ved at tilknytte vejledere fra de nuværende Majoriaq til at varetage opgaven.

Kommunens forvaltning for Børn og Skole bemærker samtidig, at forslaget forudsætter, at skoler fremover foretager opsøgende vejledning – også for unge, der har forladt skolen (§ 20, stk. 2). Dette kræver adgang til personfølsomme oplysninger og systemunderstøttelse, som folkeskolerne i dag ikke har. Skoler i bygderne står i særdeleshed uden vejlederuddannede medarbejdere, hvilket gør det nødvendigt at tænke en samlet indsats med fokus på kompetenceudvikling og datadeling.

Det skal i den forbindelse gentages, at forslagets realisering i praksis forudsættes at kunne løses ved at flytte de aktører, der i dag foretager opsøgende vejledning til unge under 18 år til den kommunale folkeskoleforvaltning, som fremover skal varetage opgaven. Ligesom den opsøgende vejledning ikke hidtil har medført udfordringer for Majoriaq, forventes det heller ikke at være tilfældet, når opgaven flyttes til en anden kommunal enhed.

Endvidere anføres det i høringssvaret, at ændringerne vil medføre, at Majoriaq ikke længere modtager handleplaner og elevdata. Dette rejser spørgsmål om, hvordan kontinuiteten i vejledningsforløbet sikres, når de unge fylder 18 år, og Majoriaq igen bliver ansvarlig for kontakten. Der er risiko for, at unge falder ud af systemet, hvis der ikke etableres en klar model for overlevering og arkivering af vejledningsdokumentation.

Det anførte må bero på en misforståelse, eftersom handleplaner m.v. i henhold til de gældende regler fortsat skal følge eleven, hvilket forslaget ikke vil ændre. Dette ændres ikke af, at opgaven skal udføres af en anden forvaltningsenhed inden for den samme myndighed.

Forvaltningen mener derudover, at det er uklart, hvordan folkeskolen skal kunne varetage henvisninger til f.eks. psykologisk støtte, afvænnning eller jobcenterindsatser, som ligger uden for skolens normale arbejdsområde. Hvis disse funktioner tænkes ind i vejledningen, skal der etableres samarbejdsmodeller og ressourcer til opgaven.

Som det allerede er anført tidligere under kommenteringen af høringssvarene, er forslaget ensbetydende med en omorganisering af kommunernes varetagelse af den opsøgende vejledning. Folkeskolen skal imidlertid ikke foretage arbejdsmarkedsrelaterede opgaver, men alene

foretage opsøgende vejledning. Det skal derudover bemærkes, at folkeskolen allerede i dag samarbejder med andre enheder omkring elevernes eventuelle personlige udfordringer.

Forvaltningen for Børn og Skole bemærker samtidig, at udfordringen med unges overgang til erhvervsuddannelse i høj grad skyldes begrænsede modtagerkapaciteter. Mange virksomheder kan kun tage elever over 18 år, hvilket gør det vanskeligt at realisere strategiens mål – uanset vejledningsstruktur. Lovændringen løser ikke denne barriere, og der bør ske en parallel indsats for at sikre reelle uddannelsesmuligheder for unge.

Bemærkningen synes ikke som sådan at omhandle forslaget om, at den opsøgende vejledning for unge under 18 år fremover skal foretages i regi af folkeskolen og ikke af Majoriaq, hvorved en kommunal enhed overtager en eksisterende opgave fra en anden af samme kommunes enheder.

Forvaltningen for Børn og Skole vurderer desuden, at forslaget har karakter af en intern omfordeling mellem kommunale enheder. Forvaltningen understreger, at opgaverne har karakter af specialiseret vejledning og vil kræve omfattende justeringer i organisering, personale, og budgetter. Der må desuden tages højde for overenskomstmæssige forhold og samarbejdet mellem skoler og modtageinstitutioner – herunder brancheskoler og GUX – som kan risikere øget administrativ belastning, da vejledningskontakten bliver mere decentral.

Det skal hertil bemærkes, at der er tale om, at en del af den opsøgende vejledning, som i dag varetages i regi af Majoriaq, fremover skal varetages i regi af folkeskolen og uddannelsesinstitutionerne, hvilket vurderes at kunne realiseres ved at omorganisere bl.a. de dele af Majoriaq, der i dag udfører opgaven, og f.eks. lægge disse under folkeskoleforvaltningen.

Forvaltningen anbefaler desuden i høringssvaret, at der i tilfælde af forslagets vedtagelse fudstedes en bekendtgørelse med retningslinjer for opsøgende vejledning i direkte forlængelse af lovændringen, og at Majoriaqs nuværende funktioner og erfaringer fortsat tænkes aktivt ind. Endelig anfører forvaltningen, at man ser frem til at bidrage konstruktivt til udmøntningen af en fremtidig model for vejledning, som er fagligt bæredygtig og tilpasset kommunernes virkelighed.

Som det fremgår af indledningsafsnittet af forslagets almindelige bemærkninger, er det planen at udarbejde en sådan administrativ forskrift.

GE

GE anfører i sit høringssvar, at man ser positivt på, at vejledningen af unge under 18 år flyttes til folkeskolen, hvor der forhåbentligt i større grad end hos Majoriaq kommer resultater ud af vejledningen, så de unge kommer i gang med en uddannelse eller ud på arbejdsmarkedet.

GE anfører, at der er for mange, der hverken kommer i gang med en uddannelse eller ud på

arbejdsmarkedet, hvilket får store konsekvenser for deres livsførelse og samfundet. Desuden håber GE, at flytningen af vejledningen til folkeskolen kan mindske ungemålsgruppen og både få flere unge i uddannelse eller ud på arbejdsmarkedet, som har stort behov for arbejdskraft.

Det skal hertil bemærkes, at det er forslaget overordnede ambition at forbedre den opsøgende vejledning til unge under 18 år og reducere den nævnte gruppe.

IMAK

IMAK har i sit høringssvar anført, at man anerkender lovforslagets intentioner, men vurderer, at folkeskolen – under de nuværende forhold – ikke er rustet til at overtage det fulde ansvar for vejledningen af unge op til 18 år. Problemet synes snarere at blive flyttet til folkeskolen, uden at det er løst i det eksisterende system.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at forslaget tilsigter en styrkelse og udbygning af folkeskolen ved at sikre, at folkeskoleforvaltningerne med tilhørende ressourcer overtager opgaven vedrørende opsøgende vejledning af unge under 18 år.

Det skal samtidig tilføjes, at det er samme myndighed, der i henhold til forslaget skal udføre opgaven. Den konkrete kommunale myndighed, der i dag udfører den opsøgende vejledning, pålægges således ikke en ekstra opgave. Forslaget lægger derimod alene op til, at myndigheden skal sikre, at opgaven lægges ind under en anden af myndighedens forvaltningsenheder ved en omorganisering af forvaltningen.

IMAK opfordrer til en grundig afklaring af lovgrundlaget, sikring af nødvendige ressourcer og en trinvis implementering, før en endelig beslutning træffes.

IMAK har endvidere tilkendegivet, at man mener, at forslaget er juridisk uklart og ikke er foreneligt med den gældende lovgivning.

Det skal hertil bemærkes, at forslaget netop har til hensigt at sikre udtrykkelig regulering af den ønskede retstilstand. I øvrigt har forslaget gennemgået lov kvalitetsmæssig gennemgang i både Lovafdelingen i Formandens Departementet og i Bureauet for Inatsisartut. Der er således foretaget en grundig afklaring af lovgrundlaget.

IMAK mener, at placering af ansvaret for vejledning af unge under 18 år – herunder opsøgende vejledning, uddannelseshandleplaner, årlige samtaler med unge og forældre samt generel information om uddannelsesmuligheder – hos folkeskolen, kolliderer med § 31 i Inatsisartutlov om folkeskolen, hvor undervisningspligten ophører efter 10 års skolegang. Dermed overlades folkeskolen ansvar for en gruppe, der ikke længere er omfattet af skolens formelle rækkevidde, hvilket skaber uklarhed om skolens rolle og forpligtelser.

Det anførte synes at bero på en misforståelse af forslaget, eftersom forslaget ikke tilsigter ændringer i undervisningspligten, men alene i forhold til vejledningspligten. Denne er allerede placeret hos folkeskolen, bortset fra den opsøgende vejledning. I øvrigt skal opmærksomheden henledes på, at der i den konkrete sammenhæng alene er tale om et skift af opgavevaretagelse fra en kommunal enhed til en anden.

Ifølge IMAK er folkeskolen allerede belastet af lærermangel, store undervisningsmæssige udfordringer og øgede krav til dokumentation og specialpædagogisk støtte. Yderligere administrative og opsøgende opgaver uden tilførsel af ekstra ressourcer vil derfor ske på bekostning af undervisningens kvalitet.

Som anført er der ikke tale om, at kommunerne tildeles flere opgaver, men alene om omplacering af en opgave fra en kommunal enhed til en anden. Dette forudsætter, at ressourcerne ligeledes omplaceres til den enhed, der fremover skal overtage opgaven.

IMAK bemærker desuden, at opsøgende vejledning kræver socialfaglige og pædagogiske kompetencer, som lærere og skoleledere ikke nødvendigvis besidder. Vejledning i unges hverdagsmiljø forudsætter specialviden, der i dag ligger hos Majoriaq. Overdragelsen risikerer at svække både undervisning og vejledning, hvis skolerne ikke samtidig får adgang til specialiseret personale og opkvalificering.

Som anført resulterer forslaget ikke i, at en ny myndighed skal varetage opgaven. Der er således alene tale om en omplacering af opgavevaretagelsen fra en kommunal enhed til en anden. Dette er ensbetydende med en omplacering af ressourcer, herunder faglige og personalemæssige. Det er derfor forkert at antage, at f.eks. den opsøgende vejledning nødvendigvis skal foretages af folkeskolelærere og skoleledere.

IMAK har derfor anbefalet en lovteknisk afklaring mellem vejledningsloven og folkeskoleloven, hvilket imidlertid allerede er foretaget under de forskellige lov kvalitetsmæssige gennemsyn.

Endvidere har IMAK anbefalet, at vejledningsansvaret for unge ud over undervisningspligtig alder forbliver hos Majoriaq, eller at skolerne får øremærkede midler og personale til opgaven.

Som det tidligere er blevet anført i forbindelse med kommenteringen af øvrige høringssvar, vil en omorganisering af opgaven også forudsætte en omorganisering af ressourcer med henblik på at sikre opgavevaretagelsen hos den kommunale enhed, der overtager opgaven.

Desuden anbefaler IMAK, at en eventuel omlægning sker gradvist via pilotprojekter med efterfølgende evaluering, før ændringerne indføres landsdækkende.

Der kan i den forbindelse henvises det til det anførte i Uddannelsesstrategien, hvori det bl.a. blev påpeget, at det er væsentligt at sikre en sammenhæng mellem folkeskolens vejledningsindsats og brugen af handleplaner med den videre uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats, der sker efter folkeskolen, og som i dag typisk finder sted i kommunalt regi. Dette er særligt vigtigt, da der er mange unge, der ikke kommer direkte i gang med uddannelse efter endt folkeskolegang. De risikerer således at falde i et hul, hvis der ikke er god sammenhæng i vejledningsindsatsen mellem folkeskolen og det efterfølgende forløb.

Det konkrete høringssvar er derfor i det hele uforenelig med den konstaterede virkelighed med den nuværende opgavefordeling, som har vist sig resultatløs, hvorfor det vurderes nødvendigt at flytte vejledningsindsatsen i forhold til unge under 18 år entydigt fra Majoriaq og over i folkeskolens regi, jf. ligeledes det anførte i Uddannelsesstrategien.

Samtidig henviser IMAK til 5 konkrete spørgsmål. Det første omhandler begrundelsen for at flytte vejledningsansvaret for 16-17-årige til folkeskolen, samt hvilke ressourcer, der skal finansiere opgaven, når lovforslaget samtidig angiver, at der ikke vil være større økonomiske konsekvenser.

Begrundelsen for at flytte vejledningsansvaret er som nævnt udover de manglende resultater med den nuværende ordning at sikre en sammenhæng mellem folkeskolens vejledningsindsats og brugen af handleplaner med den videre uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats, der sker efter folkeskolen,

Det andet spørgsmål omhandler konsekvenserne for gældende lovgivning og aftaler mellem Naalakkersuisut, kommunerne og IMAK, som ikke belyses nærmere i høringsmaterialet.

Det skal hertil bemærkes, at forslaget ikke i sig selv vil medføre konsekvenser for den gældende lovgivning udover det beskrevne i forslaget og heller ikke i relation til eventuelle aftaler.

Det tredje er, om lovforslaget reelt er et skridt mod en gradvis afvikling af Majoriaq, når vejledning for unge over 18 år stadig skal ligge dér, og om der derved skabes en dobbeltstruktur.

Der kan hertil bl.a. henvises til det anførte i forslaget og i Uddannelsesstrategien om, at Majoriaqs vejledning af unge over 18 år fortsætter.

Det fjerde drejer sig om, hvordan man vil løse opgaven med den nuværende lærermangel i folkeskolen og personalemangel i MISI, når vejledningsindsatsen allerede i dag er udfordret.

Der skal i den forbindelse henvises til det allerede kommenterede ovenfor om, at den opsøgende vejledning ikke i henhold til forslaget nødvendigvis skal foretages af folkeskolens nuværende personel.

Endeligt spørges der, om alle unge modtager en handleplan inden folkeskolens afgangsprøve, om planerne videregives til Majoriaq, og hvilke retningslinjer der sikrer, at unge ikke falder igennem vejledningssystemet.

Det skal hertil bemærkes, at forslaget netop er møntet på at sikre en bedre faglig sammenhæng mellem folkeskolens handleplaner og den vejledning, som der foretages i forlængelse af folkeskolen.

SPS

SPS har i sit høringssvar bl.a. anført, at man ingen bemærkninger har til forslaget udover at bakke op om målsætningerne og intentionerne. SPS ser positivt på muligheden for at komme tidligere i kontakt med de unge og deltage i oplysning om uddannelsesmulighederne. Man anser det samtidig som et stort fremskridt, at folkeskolen og erhvervsuddannelserne rykker tættere på hinanden, og at en styrket indsats i overgangen mellem skoleformerne vil give de unge bedre vejledning og en mere realistisk forståelse af, hvad de forskellige uddannelser indebærer.

SPS vurderer dog også, at indsatsen vil medføre et øget ressourcetræk og en særlig organisatorisk og pædagogisk tilpasning af hensyn til opgavens karakter. SPS har imidlertid allerede afholdt kurser, som bl.a. indeholdt læring om tilgange til arbejdet med unge, som kan opfattes som et forberedende skridt i SPS's arbejde med at kunne påtage sig et ansvar for unge under 18 år i fremtiden. SPS anfører samtidig, at SPS ser det som naturligt og ønskeligt at indgå i et samarbejde med folkeskolerne omkring § 23, herunder orientering af forældremyndighedsindehavere til unge under 18 år, der ikke er i uddannelse eller i arbejde.

Herudover har SPS fremsat nogle kommentarer omkring udfordringer med at sikre et tilstrækkeligt antal kollegiepladser, som imidlertid ikke omhandler forslaget som sådan.

SPS har desuden anført, at man i øvrigt arbejder på at sammensætte tilbud til unge, der kombinerer teoretisk ophold og praktik, hvilket kan være meritgivende i forhold til optagelse på socialhjælperuddannelsen og kan fungere som en brobygning for unge, der endnu ikke er klar til en fuldtidsuddannelse.

Endelig imødeser SPS et tættere samarbejde med folkeskolen og øvrige uddannelsesaktører til gavn for de unge.

Kommune Qeqertalik

Kommune Qeqertalik har i sit høringssvar fremsat nogle kommentarer og spørgsmål, som ikke direkte omhandler det foreliggende forslag.

Det bemærkes bl.a. i høringssvaret, at vejledertimer i folkeskolen beregnes ud fra elevtal, og at der ifølge loven skal gives vejledning fra mellemtrinnet til og med 10. klasse. I forlængelse heraf spørger kommunen, om unge under 18 år fremover skal tælles særskilt.

Dette fremgår ikke af forslaget men vil med fordel kunne reguleres i en kommende bekendtgørelse.

•

Endvidere anføres det i kommunens høringssvar, at vejledere i folkeskolen skal have kompetencer i IT-reg og IT-programmer, så de lettere kan følge op på børn under 18 år, der er startet på en uddannelse, men som hurtigt falder fra. Desuden anføres det, at vejledere i folkeskolen skal tilpasses nationale ændringer i lovgivningen om vejledningstilbud og videreuddannelse.

Forslaget indeholder ikke krav om, at vejledere skal have særskilte kvalifikationer, hvilket derimod fremgår af den gældende vejledningslov. Der er med andre ord tale om kvalifikationskrav, som fremgår af gældende lovgivning. Det antages imidlertid også, at en kommende bekendtgørelse vil kunne adressere spørgsmålet nærmere.

•

Skoler i bygder skal have dækket udgifter til rejser i forbindelse med vejledning i bygderne.

Det skal hertil bemærkes, at den pågældende myndighed i form af kommunen allerede er pålagt denne opgave, som blot skal flyttes fra en forvaltning til en anden.

•

Lærermangel kan forværres, hvis vejledertimerne øges, da det kan føre til færre undervisningstimer.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at forslaget tilsigter en styrkelse og udbygning af folkeskolen ved at sikre, at folkeskoleforvaltningerne med tilhørende ressourcer overtager opgaven vedrørende opsøgende vejledning af unge under 18 år. Med andre ord forudsætter forslaget, at der flyttes ressourcer fra en forvaltning til en anden inden for samme myndighed, hvilket ikke antages at medføre en øget belastning i form af flere vejledningstimer til folkeskolernes nuværende personel.

Derudover anføres det i kommunens høringssvar, at det primære formål med vejledningen er at kunne henvise børn under 18 år til undervisning på højere niveau i folkeskolen (FA-niveau). Kommunen spørger i forlængelse heraf, om der i stedet er planer om at oprette ekstra klasser og undervisningstilbud i folkeskolen.

Det skal hertil bemærkes, at forslaget ikke indeholder bestemmelser om etablering af ekstra klasser og undervisningstilbud i folkeskolen.

Endelig spørges der i Kommune Qeqertaliks høringssvar, om unge, der klarer sig godt som fiskere og fangere, vil blive registreret i systemet?

Dette kan besvares afkræftende, idet den nævnte gruppe af unge antages at falde uden for forslagens målgruppe.

Qeqqata Kommunia

Qeqqata Kommunia har anført, at man støtter forslaget med flere betingelser og tilføjer, at det er tydeligt, at forslaget overvejende består af en omorganisering af det materielle hjemmelsgrundlag for vejledningsindsatsen. Kommunen tilføjer samtidig, at forslaget vil være en stor omvæltning for alle skoler. Det anføres i forlængelse heraf, at folkeskolen skal have ansvaret for yderligere 2 årgange, men at der er flere fordele, hvis folkeskolen kan fastholde unge indtil de er 18 år.

Qeqqata Kommunia bemærker derudover, at skolerne allerede har et godt kendskab til de unge, har kontakten til de unge og deres forældre og kender til de unges historie, kompetencer, kvalifikationer og udfordringer.

Naalakkersuisut kan i den forbindelse tilslutte sig kommunens vurdering.

Desuden anfører kommunen, at vejlederne og underviserne i Majoriaq har erfaret, at de unge nemt kan falde fra, når de kommer ind i et miljø, hvor der også er voksne med i opkvalificeringsfasen. Det vil derfor være nødvendigt med et klasseværelse, hvor der kun kommer unge mellem 16-18 år, som mangler at opkvalificere sig og får mulighed for at tage deres afgangsprøver.

Endvidere anfører kommunen, at forslaget vil medføre markante økonomiske konsekvenser for kommunerne, særligt for folkeskolen. Der vil være behov for investeringer i vejledningsindsatsen for unge under 18 år, så flere kan støttes i at komme videre i uddannelse eller job. Samtidig skal der frigøres ekstra lærerkræfter til at understøtte nye aktivitetsplaner, som også omfatter tidligere elever. Hvilket betyder, at skolens samlede planlægning og prioritering påvirkes væsentligt både økonomisk og organisatorisk.

Det anføres samtidig, at forslaget mangler overvejelser omkring fuldtidsansættelser af vejledere med relevant uddannelse og god overenskomst til disse og implementering af en ny funktion til hver skole, så 16-18-årige kan vejledes til at komme videre.

Endvidere nævner kommunen spørgsmålet om kontorer til vejlederne på hver skole, klasseværelser til unge mellem 16-18 år, hvis undervisning af disse unge bliver aktuelt, da opkvalificering i nogle fag vil gavne en del unge. Herudover nævner kommunen behov for ressourcer i forhold til undervisning, opgradering af normeringer til skolerne i forhold til lærere og flere timer til lærerne, som skal tage sig af de unge.

De pågældende bemærkninger synes at bero på en misforståelse, idet kommunerne allerede i dag er forpligtet til at foretage opsøgende vejledning til unge under 18 år. Det fremgår således af den gældende Inatsisartutlovs § 20, stk. 2, at det er en kommunal opgave at foretage opsøgende vejledning for unge, der efter endt folkeskole eller lignende ikke har påbegyndt en uddannelse, er i arbejde, eller unge som har afbrudt et uddannelsesforløb.

Kommunen får dermed ikke pålagt en ny opgave. Forslaget pligter alene kommunen til at placere opgaven under en anden af kommunens forvaltninger. De nævnte problemstillinger vedrørende lokaler, lærerkræfter, fuldtidsansættelse af vejledere og undervisningsudfordringer hviler derfor på en urigtig præmis.

Der skal i forlængelse heraf henvises til det anførte i kommenteringen af IMAK's høringssvar om, at forslaget tilsigter en styrkelse og udbygning af folkeskolen ved at sikre, at folkeskoleforvaltningerne med tilhørende ressourcer overtager opgaven vedrørende opsøgende vejledning af unge under 18 år.

Den opsøgende vejledning kendetegnes ved en fremskudt vejledningsindsats, hvorved forstås, at vejledningen skal gennemføres der, hvor den vejledte eller målgruppen for vejledningsindsatsen befinder sig, hvilket ikke omfatter behov for undervisningslokaler, idet der netop er tale om opsøgende vejledning og ikke traditionel undervisning i et undervisningslokale.

Det er endvidere samme myndighed, der i henhold til forslaget skal udføre opgaven. Den konkrete kommunale myndighed, der i dag udfører den opsøgende vejledning, pålægges således ikke en ekstra opgave, hvilket i sig selv indikerer, at forslaget ikke kan medføre væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for myndigheden. Forslaget lægger derimod som nævnt alene op til, at myndigheden skal sikre, at opgaven lægges ind under en anden af myndighedens forvaltningsenheder ved en omorganisering af forvaltningen.

Avannaata Kommunia

Avannaata Kommunia anfører, at man fuldt ud støtter intentionerne om styrkelse af de unges uddannelses- og erhvervsvejledning, men at man gerne vil erindre om, at brugen af uddannede folkeskolelærere stadig skal være intentionen. Kommunen supplerer det anførte med, at fordi kommunens skoler ligger i yderdistrikterne, er der jævnligt mangel på uddannede lærere. Derfor er man også bekendt med de nye opgavers indflydelser på undervisningerne.

Der skal i den forbindelse henvises til kommenteringen af Qeqqata Kommunias høringssvar om, at forslaget ikke afstedkommer nye opgave for kommunen eller nødvendigvis for kommunens uddannede lærere. Kommunen skal med andre ord varetage den samme opgave som hidtil, men skal blot sørge for at, at opgaveløsningen tilknyttes en anden forvaltningsenhed. Derfor vil forslaget ikke skabe yderligere pres i forhold til spørgsmålet om uddannede lærere eller undervisningstimerne.

Endvidere anfører Avannaata Kommunua, at man mener, at den administrative servicering af de unge, som har forladt folkeskolen, stadig bør henhøre under Majoriaq. Desuden bør skolens forpligtigelse til at vejlede deles mellem skolen og Majoriaq, hvilket bør præciseres i loven. Derfor er kommunen betænkelig ved de tiltag, der er beskrevet i § 23, hvor man vil overdrage hele vejledningsdelen til folkeskolen. Herudover anfører kommunen, at man generelt mener, at styrkelsen af folkeskolens ansvar er et godt initiativ, da ansvaret mistes, når børn forlader folkeskolen.

Det skal hertil bemærkes, at forslagens overordnede formål er at forbedre den opsøgende vejledning af unge under 18 år ud fra en vurdering af, at opgaven løses bedst under andre forvaltningsmæssige rammer, hvorfor bemærkningen ikke er forenelig med forslagens overordnede ambition. I forhold til arbejdsfordelingen mellem de nævnte kommunale forvaltningssenheder i form af folkeskole og Majoriaq vil denne fortsat fremgå direkte af lovgivningens ordlyd.

Tilioq

Handicaptalsmandsinstitutionen Tilioq har i sit høringssvar bemærket, at man i ændringsforslag 2, om § 19, ikke har indarbejdet personer med handicaps rettigheder ift. handleplaner. Tilioq anbefaler, at man tilføjer en henvisning til § 26, stk. 1, nr. 4, 5, og 6, i Inatsisartutlov nr. 13 af 12. juni 2019 om støtte til personer med handicap, som omhandler handleplaner, hvormed der bør være et samarbejde med kommunalbestyrelsen, i dialog og samarbejde med personen med handicap og eventuel værge eller forældremyndighedsindehavere samt andre omsorgsgivere.

Naalakkersuisut finder det ikke hensigtsmæssigt at lave den foreslåede henvisning, og den er derfor ikke indarbejdet i forslaget. § 26 i Inatsisartutloven om støtte til personer med handicap omhandler den handleplan, som kommunalbestyrelsen er forpligtet til at udarbejde om udredning og støtte for personer med handicap. I forslagens § 19, stk. 3, henvises der til en anden handleplan, nemlig den handleplan, som der i henhold til § 19 i Inatsisartutlov om folkeskolen er en forpligtelse til at udarbejde. Der foretages således i forslaget ikke en regulering af denne handleplan, men alene en præcisering af, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at de nævnte skoler skal modtage en kopi heraf.

Tilioq bemærker sprogbrugen i ændringsforslag 4, om § 20, stk. 3, om “unge over 18 år” og spørger, om der er en juridisk definition heraf. Hvis der ikke er en juridisk definition, foreslår Tilioq, at man i stedet skriver “personer over 18 år”.

Naalakkersuisut skal til dette bemærke, at det har været tilsigtet at betone, at det er unge over 18 år. Dette skal ses i sammenhæng med, at afsnittet omhandler vejledning af unge, og at der i øvrigt også bruges den tilsvarende formulering unge under 18 år. Bestemmelsen er derfor ikke ændret.

Tilioq anfører videre, at man i ændringsforslag 5, om § 21, stk. 2, mangler at specificere for personer med handicaps rettigheder ift. handleplaner. Tilioq anbefaler, at man henviser til § 19 i lovgivningen og således inkluderer Inatsisartutlov nr. 13 af 12. juni 2019 om støtte til personer med handicap.

Naalakkersuisut skal hertil bemærke, at der i bestemmelsen nævnes en forpligtelse til at udarbejde en uddannelseshandleplan. Det har alene været tilsigtet at ændre, hvem der er forpligtet til at udarbejde handleplanen. Det forekommer ikke klart, hvilken lovgivning Tilioq henviser til med udtrykket lovgivningen. Men det forekommer ikke hensigtsmæssigt at henvise til Inatsisartutloven om personer med handicap, da der her er tale om en anden handleplan end den, der er nævnt i Inatsisartutloven om personer med handicap. Forpligtelsen til at udarbejde handleplanen omfatter alle unge under 18 år i den situation, der er beskrevet i bestemmelsen, herunder også unge med handicap.

Endelig foreslår Tilioq i forhold til ændringsforslag 6 om § 22, stk. 2, som i sprogbrugen udelukkende henviser til forældremyndighedsindehavere, at man tilføjer værger og andre omsorgsgivere for den unge i sprogbrugen.

Naalakkersuisut skal hertil bemærke, at det ikke har været tilsigtet at ændre på, hvem uddannelseshandleplanen skal udarbejdes i samarbejde med, men alene at ændre på, hvem der er forpligtet til at udarbejde den. Naalakkersuisut finder det i øvrigt ikke hensigtsmæssigt at udvide personkredsen som foreslået.